

Bilag VII.

Statens Sygekasseinspektorat.

København, den 16. Marts 1927.

I Skrivelse af 20. November f. A. (Journal Nr. 16 - 168 - 26) har det høje Ministerium udbedt sig en Indstilling med Hensyn til det af Kommissionen angaaende Pligtkørsel og andet kommunalt Pligtarbejde udarbejdede Udkast til en ændret Affattelse af Sygekasselovens § 15.

Dette Udkast forelagde jeg derefter Sygekassenævnet paa dets den 11. December f. A. afholdte Møde, hvor man, efter at have drøftet Sagen, vedtog at udskyde Spørgsmaalets endelige Behandling til et senere Møde.

Efter at Indenrigsministeren nu i Februar Maaned d. A. har forelagt det i Kommissionsbetænkningen Side 37—38 optagne Lovforslag om Ændringer af Loven af 21. April 1914 om kommunal Lægehjælp, og efter at første Behandling har fundet Sted i Folketinget den 3. ds. af det af Regeringen forelagte Forslag til Ændring i Sygekasseloven, hvori som § 3 indgaar et Forslag, der i det væsentlige, om end i lempet Skikkelse, svarer til den af Pligtkørselskommissionen foreslaaede Ændring af Sygekasselovens § 9, har jeg paa ny forelagt Nævnet til Udtalelse Spørgsmaalet om den foreslaaede Ændring af § 15 i Sygekasseloven, som i Henhold til Udtalelserne under Drøftelsen i Folketinget agtes underkastet Behandling i det af Folketinget nu nedsatte Sygekasselov-Udvalg.

Nævnet har derefter udtalt at kunne tiltræde den af Kommissionen foreslaaede Ændring af § 15 *paa Betingelse af*, at Bestemmelsen om de 2 Kr.s Kontrolafgift *udgaar*, eller i hvert Tilfælde indskrænkes til at gælde overfor Personer, fra hvis Side der allerede har foreligget Misbrug af Frikørselsretten.

Nævnet henstiller ydermere indtrængende til Ministeriet at foranledige, at denne Ændring i Paragraffen foretages, og trøster sig saa meget mere hertil, som det er Nævnet bekendt, at man fra de kommunale Repræsentanters Side i Kommissionen ikke har lagt nogen afgørende Vægt paa denne Bestemmelse, men derimod saa meget mere paa de ændrede Kontrolbestemmelser i Lovens § 9.

Jeg skal tilføje, at de københavnske Repræsentanter af Nævnet, der i øvrigt ønsker, at 5te Stykke i den foreslaaede § 15 helt skal udgaa, ydermere holder for, at Ordene „eller den behandlende Læge, naar Lægen erklærer Befordring for nødvendig“ i 6te Stykke i den foreslaaede § 15 ogsaa bør udgaa; de paagældende Medlemmer anfører som Begrundelse, at nævnte Bestemmelse giver Lægerne Adgang til at paaføre Købstæderne og Handelspladserne — eventuelt tillige Sygekassemedlemmerne indenfor disse Omraader — Udgifter til Befordring for Lægerne i en Række Tilfælde, hvor Lægerne selv hidtil har maattet præstere denne og i et Omfang, som vedkommende Læge alene fastsætter.

Borberg.

H. Daniel.

Til Ministeriet for Sundhedsvæsen.